

Cajuno

Això vol ser un recull del meu dia a dia, i de les reflexions que aquest em provoca. No pretenc fer un bloc personal, ni polític, ni científic, ni esportiu, ... tot i que hi haurà entrades sobre aquests àmbits i més.

DIVENDRES, FEBRER 08, 2008

El PSC no vol retirar la simbologia franquista!!!

Dimarts 5 de febrer. Les 7.15 de la tarda. Estic en un autobús camí del plenari de Nou Barris, ja arribo tard a l'audiència pública. Em sona el mòbil. És el portaveu d'Esquerra al Districte que m'envia un missatge. L'obro. "El PSC votarà en contra i el PP a favor si modifiquem una frase". Li contesto. "T'has equivocat quan has escrit els partits". Resposta: "No, no m'he equivocat".

Durant els 10 minuts que faltaven per arribar li intento trobar una explicació. No en trobo cap. Faig treballar el meu cervell al límit. Aplico el surrealisme a l'estratègia, la tàctica, ... no en trobo cap explicació. Llavors penso: "No voldran incomodar un ministeri seu". Em responc: "A qui han d'incomodar si la llei la van fer ells i a sobre sempre han dit que són els fills i nets dels represaliats?". Torno a no entendre res.

Per qui no ho sàpiga el dimarts presentàvem al districte una resolució on instàvem al ministeri a retirar la simbologia franquista del cementiri de Sant

Andreu (tot i el nom està ubicat al barri de Porta, a Nou Barris). Exactament d'un panteó propietat del ministeri de defensa on cada any es gasten uns diners per a condicionar-lo (pintura, neteja, ...). Simbologia que fa mal als ulls, tant per la grandària com per la quantitat (no estem parlant d'un petit pollastre en una làpida). Si voleu saber més de com va anar la cosa i veure les imatges us redirigeixo al **bloc d'en Miquel**, el nostre conseller.

QUANT A MI

CAJUNO
BCN, PAÏSOS
CATALANS

[VISUALITZAR EL
MEU PERFIL](#)

[COMPLET](#)

ENLLAÇOS

[ERC Nou Barris](#)

[ERC Nacional](#)

[Plataforma per la llengua](#)

[Vilaweb](#)

[Xarxa de Blocs Sobiranistes](#)

[Directe!cat](#)

[AixòToca](#)

BLOCS RECOMANATS

[MARP](#)

[Saül Gordillo](#)

[Josep-Maria Terricabras](#)

[Guillem Clapés](#)

[Carles Macian](#)

[Andreu Francisco](#)

[Xavier Mir](#)

[Eleccions Presidencials EUA](#)

VIATGE

També em va sorprendre que el PP proposés votar a favor si canviàvem una frase. Concretament s'havia de canviar "retirada de simbologia feixista i totalitària" per "canviar la simbologia actual per la constitucional". Tampoc és que em fes molta gràcia la idea, però vaig pensar "tu no estàs en contra d'Espanya, estàs en contra d'aquesta idea d'Espanya i més en concret en contra del règim de Franco, de tot el que va significar i de tothom que hi està d'acord". No estava segur si acceptar o no, però al final no ho vam canviar. I el PP es va abstenir.

Amb CiU ja sabíem que no hi hauria problema, però també ho pensava de PSC i ICV i per tant ens vam anar a assegurar. Vam intentar entendre les raons del PSC, però no hi havia per on agafar-les. Vam intentar parlar amb ICV, però van prendre una decisió sorprenent: s'abstienien!!!

Ho haig de reconèixer, jo vaig votar ICV en unes eleccions. Em vaig empassar (tenia 18 anys) el seu màrqueting polític (realment ho fan bé, eh!), però si rasques una mica... poca cosa. El que primer em va fer dubtar d'aquest partit va ser el seguidisme bestial (digues-li seguidisme, digues-li: no - fer - enfadar - el - germà - gran - i - perdre - la - única - oportunitat - de - poder - estar - al - poder) que feia del PSC. Llavors vaig pensar, perquè votar la còpia podent votar l'original i llavors vaig votar els socialistes (vinc d'una família Maragallista), però ràpidament em vaig adonar que aquests no votaven igual si estaven a Catalunya que si estaven a Espanya i també em vaig decebre.

Esquerra és l'únic partit que vota el mateix a tot arreu (ahir vam tenir un exemple), tot i que a vegades, i s'ha d'entendre, hi hagi matisos diferents, perquè no és el mateix estar al govern que a l'oposició.

Tornant a Nou Barris. Molta gent assistent al plenari (entre els que m'incloc) es va indignar en veure el vot del PSC. Molts d'ells (votants del PSC la majoria) van prendre la paraula per demostrar la seva indignació, més quan a l'anterior legislatura van votar a favor una de molt semblant (o igual diria jo). Al final de tot una senyora va dir "Venia il·lusionada per l'aprovació del pla de les cotxeres Borbó, però marxo decebuda per tot el que he vist". Aquesta senyora s'asseia davant meu i us puc assegurar que a allò a que es referia era la posició del PSC i d'ICV davant la proposta d'Esquerra. Se'm va girar i em va dir: "ara ja sé que tinc dues opcions menys per votar!".

La regidora del districte (Carme Andrés, PSC) em va dir farà uns quants mesos: "Em preocupa molt la desafecció que té la gent envers la política, i jo vull treballar per revertir la situació" Em va alegrar escoltar aquesta frase, però si em permetes dir-te una cosa, Carme: Amb actuacions com aquestes la desafecció creix, és molt senzill votar el que el cor diu i la raó dona suport, però els

Aquí trobareu informació sobre els meus viatges

HISTORIAL D'ENTRADES

El PSC no vol retirar la simbologia franquista!!!

En Madí no ha entès res

Jo no sóc anti...

Quan la Física es fa propera

Cal continuar lluitant

El racisme de CiU

Gràcies Nicolau!

24 hores sense llum!!!

La nit màgica

Quina és la nació d'en Montilla?

ARXIU

abril 2006

maig 2006

juny 2006

juliol 2006

agost 2006

setembre 2006

octubre 2006

novembre 2006

desembre 2006

gener 2007

febrer 2007

juny 2007

juliol 2007

agost 2007

octubre

novemb

febrer 2

tacticismes, a més de no servir per a res fa que ens allunyem encara més de la gent.

Per a un Nou Barris lliure de símbols feixistes!
Per a uns polítics coherents i sense tacticismes!

Etiquetes de comentaris: Nou Barris, Política

POSTED BY CAJUNO AT 10:08 0 COMMENTS LINKS TO THIS POST

.....
DIVENDRES, NOVEMBRE 02, 2007

En Madí no ha entès res

Mig adormit escolto aquest matí en Cuní 8-10 frases extretes del llibre que aviat sortirà a la venda d'en David Madí, responsable de les últimes campanyes electorals de CIU (qui no recorda el famós DVD!!!). I després d'assegurar-me que el que escoltava era de debò i no estava somiant crec que CIU ha fet el primer pas per no governar la Generalitat la propera legislatura, potser guanyaran les eleccions (en nombre de diputats, perquè qui guanya de veritat és qui governa) i potser milloraran resultats però ja tornem amb la tàctica del "tots contra mi".

En Madí no ha entès res, tractant els socialistes de analfabets, relacionant els ecosocialistes amb els hereus de qui va matar a la guerra civil, dient que els votants d'ERC s'assemblen als socialistes no tant pel seu origen social sinó perquè són (i tornem) uns analfabets, ... Doncs bé tornem al mateix o treuen majoria absoluta o no governen.

Ah!! Perdó que se m'oblidava... queda el PP, clar. No fa falta que parlem d'aquest tema, oi? Tots sabem amb qui li agradaria pactar en Madí.

Als que ens agradaria que CDC (que no UDC) fes el pas cap al sobiranisme sentir aquests arguments de nou ens fa mal. Potser per a ERC ja va bé que passi això, potser despertem molta gent que es creu que CIU és una cosa que no és, però pel país és de les pitjors coses que poden passar. Ells sabran què fan. Nosaltres de moment anem construint l'estat que el dia de demà haurà de ser independent.

En Madí tot solet portarà
en Mas cap a casa seva.

Etiquetes de comentaris: Política

POSTED BY CAJUNO AT 10:45 2 COMMENTS LINKS TO THIS POST

.....
DIVENDRES, OCTUBRE 12, 2007

Jo no sóc anti...

Ja sé que el que escriuré ara mateix hi haurà gent que no ho entengui i fins i tot s'enfadi amb mi, però què hi farem! Només demano que llegiu bé el que escric i que entengueu el sentit de tot plegat.

Mai m'ha agradat anar a la contra de res, sempre he trobat molt millor plantejar les coses en positiu que en negatiu. Per això no em defineixo com a antimonàrquic, sinó republicà. De la mateixa manera que no em declaro antiamericà, antipijos, anticlerical, antiglobalització, ... tampoc em defineixo com antiespanyol, sinó català.

A què ve tot això? Doncs resulta que avui és la festa d'Espanya, una festa que m'és igual de llunyana (potser més) que la francesa del 14 de Juliol, o la de Gàmbia el 18 de Febrer, ja que no em sento que pertanyi a cap d'aquests tres estats. Jo sóc català i per tant la meva festa nacional és l'11 de setembre. I amb tota aquesta prèvia ahir vaig rebre un SMS que m'animava a penjar l'estelada a la terrassa en resposta al vídeo d'en Rajoy, i tot i que no em falten ganes ràpidament em vaig posar en la situació de com em sentiria jo si durant l'11 de setembre veiés rojigualdas (amb o sense pollastre) penjades pels balcons de la meva ciutat, i la veritat és que no va ser gens agradable. Si demanem respecte pels nostres símbols, tradicions, dates assenyalades, ... no seria millor que comencéssim a respectar els símbols, tradicions i dates assenyalades dels que no es senten catalans? Ja sé que quan s'utilitzen aquests símbols per menysprear els teus, quan intenten imposar les seves tradicions i dates assenyalades, quan intenten que reneguis del teu passat t'entren ganes de fer-lis pagar amb la mateixa moneda, però això només ens igualaria amb ells i això no és el que proposo ni defenso.

La bandera, la llengua, els costums, ... no tenen la culpa que siguin utilitzats per uns quants com a arma en la nostra centenària lluita (uff! fa pocs anys no hagués pogut escriure aquesta darrera frase). Respectem si us plau a la bona gent que es sent espanyola sense més i no intenta imposar res (ja sé que no són els que més es veuen i que els hem trobat a faltar en moltes ocasions), senzillament vol trobar-se a gust amb els seus símbols. Ja sé que durant molts anys (i encara cueja) nosaltres no podem viure en la plena llibertat que ens agradaria, però això no justifica que entrem en una espiral de desqualificacions que no ens porta a cap lloc.

No cal dir que m'entra de tot quan veig les desfilades militars, quan escolto la majoria de declaracions, quan veig que l'hereu d'en Franco em signa el títol universitari, ... però no crec que cagar-me en tot això faci avançar el meu país cap a la independència, més aviat el contrari. Tot i que respecto, i fins i tot entenc, que hi hagi gent que opini tot el contrari, jo avui no penjaré l'estelada. Però potser sí que la penjaré demà o la setmana vinent o ... perquè el que importa de veritat és la lluita diària per construir una majoria social que el dia de demà voti en un referèndum que vol ser independent.

De fet per acabar de sincerar-me haig de reconèixer que sí que sóc anti alguna

cosa. Sóc antimadridista. Encara que per sobre de tot sóc culer i mai voldria perjudicar el meu equip per fer mal al Madrid, haig de reconèixer que gaudeixo molt quan els guanyen. Com ens han dit sempre a l'escola: "Tota regla té la seva excepció" i aquesta és la meva. :-)

Jo no sóc antiespanyol,
senzillament sóc català!
Visca Catalunya lliure!

Etiquetes de comentaris: Personal

POSTED BY CAJUNO AT 11:44 0 COMMENTS LINKS TO THIS POST

.....
DIMARTS, OCTUBRE 09, 2007

Quan la Física es fa propera

Ja fa uns quants mesos que vaig acabar la carrera. Una carrera que em va costar uns quants anys i molts esforços acabar-la. Una carrera que em va apassionar, però que vaig arribar a odiar. Però que, vist amb el temps, m'ha omplert molt i m'ha format professionalment però sobretot com a persona.

Una de les coses que més em va sorprendre mentre la feia és el que em costava que la gent entengués en què consistia la meva carrera o encara pitjor, per a que servia. I ja no només em passava amb la meva àvia, o fins i tot amb els meus pares, sinó que em passava amb companys de la meva edat que, alguns d'ells, també estaven a la universitat i que havien estudiat algun cop alguna assignatura de física. Sempre em deien que això és massa teòric, que no li veien cap utilitat, que on estigués una enginyeria ...

Per això m'ha agradat tant el premi Nobel de Física d'enguany ha estat per Albert Fert, del Centre Nacional d'Investigació Científica francès CNRS/Thales i Peter Grünberg, de l'institut d'investigació Forschungszentrum Jülich d'Alemanya. I ho són pel descobriment, el 1988, de l'efecte físic anomenat magnetoresistència gegant (GMR). La descoberta va servir per desenvolupar la tecnologia que es fa servir avui en dia per llegir els discs durs i que ha permès que cada vegada siguin més petits.

Quan he llegit la notícia m'he sentit reconfortat, ja que poques vegades tenim notícies que apropin la Física a la gent no entesa i, un disc dur és un objecte amb el que gairebé tothom treballa i molta gent sap com funciona!!!

A mi m'agrada molt parlar de la relativitat, la quàntica, el big bang, els universos paral·lels, la teoria de cordes, ... però per a que la gent entengui que la Física es necessitem més investigacions encaminades cap a aquest objectiu. Potser encara en el nostre país no es valora prou aquesta branca de la ciència (deixeu-m'he dir que és a partir de la Física que es poden explicar totes les altres) que, segons la meva modesta opinió, és precisament en la que s'hauria

d'invertir més esforços i diners.

Ara recordo una frase que em va comentar un professor al principi de la carrera: "És el primer cop en tota la història que les matemàtiques van per davant de la Física". Això ens hauria de fer pensar a tothom. El nas em diu que ben aviat vindrà alguna revolució que permetrà capgirar (o si més no igualar) aquesta situació.

Avui vull compartir amb vosaltres una frase del (per mi) segon o tercer millor físic de tota la història, Albert Einstein:

**"La vida és molt perillosa, no per les persones que fan el mal,
sinó per les que es senten a veure què passa"**

Etiquetes de comentaris: Ciència, Personal

POSTED BY CAJUNO AT 17:50 0 COMMENTS LINKS TO THIS POST

DIUMENGE, AGOST 12, 2007

Cal continuar lluitant

Donada la meva relativa joventut no he viscut les proeses d'en Xirinacs, de fet només el coneixia d'algun comentari dels meus pares fins que el van detenir farà pocs anys quan va declarar que es sentia amic d'ETA. Tot el que sé d'ell és el que he llegit durant les últimes hores. En destacaria dues reaccions, diguem-ne diferents: la d'en Vicent Partal i la d'en Miquel Roman.

Només voldria dir que el meu sentiment és una barreja dels dos posts. Primer molt de respecte i també condol a tothom qui ha estimat i s'estima en Xirinacs. Però també és veritat que em ve a la memòria una frase que precisament és un dels meus leitmotiv i que ahir vaig recordar a una persona molt important a la meva vida: La única lluita que es perd és la que s'abandona.

Gràcies Xirinacs, jo també lluitaré (a la meua manera) per la llibertat dels Països Catalans i per la de la seva gent.

Hem de continuar lluitant,
ara amb més força.

Etiquetes de comentaris: Catalunya

POSTED BY CAJUNO AT 19:59 0 COMMENTS LINKS TO THIS POST

DIVENDRES, AGOST 10, 2007

El racisme de CiU

La veritat és que l'altre dia estava comentat una article d'e-notícies (sí, ho reconec, llegeixo aquest web en el que se suposa es fa periodisme, però a vegades l'encerten i mira...) en el que es demanava: "Una mica de respecte per al president de la Generalitat" i que vaig trobar força encertat.

Però quan vaig arribar a casa i vaig escoltar les declaracions d'en Felip Puig i que literalment deien: "Montilla està de vacances al pueblo". Em va semblar insultant. Una cosa és que l'oposició faci la seva feina i que critiqui l'acció de govern (com per exemple que mig govern estigui de vacances amb tots els problemes que estem tenint), i l'altre és que aquesta crítica es converteixi en els insults més racistes i classistes que he escoltat mai en boca d'un polític català (si exceptuem gent com en Vidal Quadres o símils). En Puig hauria de dimitir immediatament.

Dient pueblo i no poble en Puig va voler que la gent relacionés l'Honorable President de la Generalitat de Catalunya (que no dic que sigui el millor, ni el que més m'agrada, però ara per ara és el meu President) amb un clixé de persona immigrada, castellana, sense estudis ni preparació i que treballa en una fàbrica, i que per tant no és del tot català (clixé amb el que no estic d'acord, per suposat). I aquesta intenció crec que és del tot inadmissible, i més en un suposat nacionalista català que hauria de respectar les institucions catalanes per sobre de tot.

La meva reacció va ser aquesta, però quan ho va escoltar la meva xicota es va transformar i va començar a blasmar contra CiU. I aquest cop no vaig tenir més remei que donar-li la raó, perquè com es sent una persona d'uns 20-30 anys, filla de pares espanyols que van venir a Catalunya farà uns 40-50 anys, i que es sent més catalana que ningú i fins i tot defensa la independència de Catalunya, quan una persona "100% catalana" (què vol dir això?) li diu que perquè els seus pares van a estiuajar al pueblo és menys catalana? Doncs el que pensa és que aquell qui ho diu és un racista i un classista i que si per ell fos Catalunya es quedaria amb 3 milions d'habitants i que per pal·liar la falta de mà d'obra potser tornaria a instaurar l'esclavatge (aquí potser m'he passat, jejeje), o si més no no els deixaria votar a les eleccions per no esbiaixar el resultat.

A mi la veritat és que hi ha certes coses a CiU que m'agraden, però amb actituds

com aquesta fa que cada cop m'allunyi més d'ells, i com jo milers de ciutadans.

CiU classista i racista!!!

Felip Puig dimissió!!!

Etiquetes de comentaris: Política

POSTED BY CAJUNO AT 09:38 3 COMMENTS LINKS TO THIS POST

